

25 Οκτωβρίου, 1994

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στίς]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ Κ. ΤΣΟΚΚΟΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ/Η ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 716/93)

5 Συντάξεις — Ο περί Συντάξεων (Τροποποιητικός) (Αρ.2) Νόμος του 1992 (Ν. 112(1)/92) — Άρθρο 4, με το οποίο προστέθηκε νέο Άρθρο 7Δ στον βασικό περί Συντάξεων Νόμο, Κεφ. 311 — Ερμηνεία σε συνδυασμό με το Άρθρο 192(3) του Συντάγματος και το Άρθρο 4 του Περί Αποζημιώσεως Δικαιούχων Υπαλλήλων Νόμου (Ν.52/62) — Δεν μπορούσε να υπαχθεί στη ρύθμιση του Άρθρου 7Δ ο αιτητής εφόσον είχε επιλέξει τα δικαιώματα που του διασφάλιζε το Σύνταγμα και ο Ν. 52/62 και δεν επέλεξε υπηρεσία που υπήγετο σε Κοινοτική Συνέλευση — Προϊτόθεση του Άρθρου 7Δ είναι ο διορισμός στη δημόσια υπηρεσία.

10 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Αιτιολογία — Λανθασμένη αιτιολογία — Δεν οδηγεί αυτό αυτόματα σε ακύρωση — Επί εσφαλμένη νομικής αιτιολογίας η πράξη διασώζεται αν έχει άλλο νομικό έρεισμα.

15 Συνταγματικό Δίκαιο — Αρχή της ισότητας — Άρθρο 28 του Συντάγματος — Αιτητής που δεν πληροί τις προϊτόθεσεις του νόμου δεν μπορεί να επικαλείται άνιση μεταχείριση.

20 Ο αιτητής με την προσφυγή ζήτησε την πιο κάτω θεράπεια:

“Α. Δήλωση του Δικαστηρίου που να κηρύσσει άκυρη και χωρίς αποτέλεσμα την απόφαση του καθ' ου που κοινοποιήθηκε στις 30.6.93 και με την οποία απόρριψε ή αρνήθηκε να ικανοποιήσει νό-

μμο αίτημα του αιτητή για αναθεώρηση των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων ως αφυπηρετήσας δημόσιος υπάλληλος που είχε η edικαιούτο (με το Ν. 112/92) σε συνυπολογισμό και της προϋπηρεσίας του.

5

Β. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι παρά τη σχετική Νομολογία για το Ν.52/62 η άρνηση αυτή του καθ'ου αποτελεί συνεχή παράλειψη να διασφαλίσει και στον αιτητή ίση μεταχείριση, που θα πρέπει να κηρυχθεί άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα και πως ότι παραλήφθηκε θα πρέπει να διενεργηθεί”.

10

Κρίσιμο για την όλη υπόθεση ήταν το Άρθρο 4 του περί Συντάξεων (Τροποποιητικού) (Αρ.2) Νόμου του 1992 (Ν. 112(1)/92), με το οποίο προστέθηκε νέο Άρθρο 7Δ στον βασικό περί Συντάξεων Νόμο Κεφ. 311. Την εφαρμογή της νέας ρύθμισης επεξήγησε ο αιτητής και στην περίπτωση του και προσέβαλε με την προσφυγή την αρνητική απάντηση του Διευθυντή Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20

1. Από τη μελέτη του Άρθρου 7Δ το Δικαστήριο έχει καταλήξει στο συμπέρασμα ότι αυτό δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής στην περίπτωση του αιτητή γιατί αυτός δεν πληροί τις προϋποθέσεις που τίθενται σ' αυτό.

25

Το άρθρο εφαρμόζεται στις περιπτώσεις υπαλλήλων οι οποίοι έχουν διοριστεί η θα διοριστούν στη δημόσια υπηρεσία της Δημοκρατίας. Ο αιτητής είχε διακόψει κάθε σχέση με τη δημόσια υπηρεσία από το 1960 όταν επέλεξε να αφυπηρευτεί και να λάβει τα ωφελήματα που του διασφάλισε το Άρθρο 192(3) του Συντάγματος και ο Περί Αποζημιώσεως Δικαιούχων Υπαλλήλων Νόμος (Ν. 52/62).

30

Το Άρθρο 192(3) προνοεί ότι αν ο υπάλληλος που υπηρετούσε στη δημόσια υπηρεσία της κυβέρνησης της Αποικίας της Κύπρου πριν την ημερομηνία ενάξεως της ισχύος του Συντάγματος, δεν διοριστεί στην δημόσια υπηρεσία της Δημοκρατίας, “δικαιούται, διατηρουμένων των ισχυόντων περί αυτού όρων υπηρεσίας, να τύχει δικαίας αποζημιώσεως η συντάξεως βάσει του περί συντάξεως εν περιπτώσει καταργήσεως της θέσεως ή αξιώματος διατάξεων, επιλεγόμενης της επωφελεστέρας μεταξύ των δύο τοιούτων και καταβαλλομένης εκ του δημοσίου ταμείου της Δημοκρατίας”.

35

40

Το Άρθρο 192(4) δίδει το δικαίωμα στους πριν την 16.8.60 υπηρετούντες δημόσιους υπαλλήλους αν επιθυμούν να παραιτηθούν των δικαιωμάτων που τους εξασφαλίζει η παράγραφος (3) του Άρθρου 192 (πιο πάνω) και να επιλέξουν υπηρεσία “υπαγομένην εις Κοινοτικήν Συνέλευσιν”.

5

Οι πρόνοιες του Άρθρου 192(3) του Συντάγματος έχουν ενσωματωθεί στο Νόμο 52/62 (βλ. το Άρθρο 4).

10

Ο αιτητής στην προκειμένη περίπτωση επέλεξε να πάρει τα δικαιώματα που του διασφάλισε η παράγραφος (3) του Άρθρου 192 του Συντάγματος και που ενσωματώθηκαν στο Άρθρο 4 του Ν. 52/62 και επέλεξε υπηρεσίαν που υπάγεται σε Κοινοτική Συνέλευση.

15

Κατά συνέπεια, ο αιτητής για την υπηρεσία του στο Ταμείο Εξελέγγεως και Επιθεωρήσεως Συνεργατικών Εταιρειών έλαβε τις εισφορές εργοδότη στο Ταμείο Πρόνοιας και για την υπηρεσία του στο Τμήμα Συνεργατικής Ανάπτυξης από 1.5.56-2.9.60 επέλεξε να λάβει αποζημίωση δυνάμει του Άρθρου 4(1)(β) του Ν. 52/62. Με την αποδοχή των πιο πάνω ωφελημάτων τερματίστηκε και η οποιαδήποτε σχέση του αιτητή με τη δημόσια υπηρεσία.

20

2. Το Άρθρο 7Δ(1) του Νόμου αναφέρεται σαφώς σε υπάλληλο ο οποίος διορίστηκε στη δημόσια υπηρεσία της Δημοκρατίας και ο οποίος είχε προϋπηρεσία σε οργανισμό όπως η έννοια του όρου αυτού επεξηγείται στο εδάφιο (2) του Άρθρου 7Δ. Ο αιτητής μετά τη διακοπή της υπαλληλικής σχέσης που είχε με τη δημόσια υπηρεσία της κυβέρνησης της αποικιοκρατίας το 1960, δεν έχει διοριστεί στη δημόσια υπηρεσία της Δημοκρατίας, άρα η οποιαδήποτε προϋπηρεσία του στο Ταμείο Εξελέγγεως και Επιθεωρήσεως Συνεργατικών Εταιρειών και στο Τμήμα Συνεργατικής Ανάπτυξης δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό των ωφελημάτων αφυπηρέτησης που θα εδικαιούτο να πάρει από την κυβέρνηση της Δημοκρατίας κατά την αφυπηρέτησή του ως δημόσιος υπάλληλος. Στην περίπτωση του αιτητή εφόσον το στοιχείο του διορισμού στη δημόσια υπηρεσία της Δημοκρατίας ελλείπει, δεν μπορούν να εφαρμοστούν οι πρόνοιες του Άρθρου 7Δ του Νόμου.

25

30

35

40

3. Η αιτιολογία όμως που δόθηκε από τον καθ' ου για την απόρριψη του αιτήματος του αιτητή είναι ότι αυτός επέλεξε να λάβει αποζημίωση με βάση το Άρθρο 4(1)(β) του Ν.52/62 και κατά συνέπεια δεν λαμβάνει μηνιαία σύνταξη. Ο καθ' ου η αίτηση με άλλα λόγια εισηγείται πως αν ο αιτητής επέλεγε την καταβολή σ' αυτόν σύνταξης Άρθρο 4(1)(α), αντί αποζημιώσεως, το αίτημά του θα ικανοποιείτο.

Το Δικαστήριο διαφωνεί με την πιο πάνω θέση. Ο λόγος για τον οποίο ο αιτητής δεν μπορεί να επικαλεστεί τις πρόνοιες του Άρθρου 7Δ(1) είναι επειδή δεν έχει διοριστεί ως δημόσιος υπάλληλος στην κυβέρνηση της Δημοκρατίας και το κατά πόσο κατά την αφυπηρέτησή του επέλεξε την αποζημίωση αντί τη σύνταξη είναι άσχετο. Με την καταβολή είτε αποζημίωσης είτε σύνταξης με βάση τις πρόνοιες του Ν.52/62, η Δημοκρατία απαλλάσσεται από οποιαδήποτε περαιτέρω υποχρέωση έναντι υπαλλήλου ο οποίος απώλεσε το αξίωμα του λόγω καταργήσεως θέσης.

Το γεγονός ότι δόθηκε λανθασμένη αιτιολογία δεν οδηγεί την επίδικη απόφαση αυτόματα σε ακύρωση. Έχει γίνει δεκτό ότι εσφαλμένη νομική αιτιολογία δεν οδηγεί σε ακύρωση της πράξης αν η πράξη μπορεί να έχει άλλο νομικό έρεισμα.

4. Αιτητής ο οποίος δεν πληρεί τις προϋποθέσεις του Νόμου δεν μπορεί να επικαλείται άνηση μεταχείριση.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Pikis v. Republic (1967) 3 C.L.R. 562,

Θεοδουλίδου κ.ά ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2605,

Παναγιώτου ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 399.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διευθυντή Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού με την οποία απόρριψε ή αγνόησε να ικανοποιήσει αίτημα του αιτητή για αναθεώρηση των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων ως αφυπηρητήσας δημόσιος υπάλληλος που είχε ή edικαιούτο σε συνυπολογισμό και της προϋπηρεσίας του.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Ε. Παπακυριακού, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την προσφυγή αυτή ζητά την πιο κάτω θεραπεία:

5 "Α. Δήλωση του Δικαστηρίου που να κηρύσσει άκυρη και χωρίς αποτέλεσμα την απόφαση του καθ' ου κοινοποιήθηκε στις 30.6.93 και με την οποία απόρριψε ή αρνήθηκε να ικανοποιήσει νόμιμο αίτημα του αιτητή για αναθεώρηση των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων ως αφυπηρητήσας δημόσιος υπάλληλος που είχε ή εδικοιούτο (με το Ν. 112/92) σε συνυπολογισμό και της προ-
10 ύτηρεσίας του.

15 Β. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι παρά τη σχετική Νομολογία για το Ν. 52/62 η άρνηση αυτή του καθ' ου αποτελεί συνεχή παράλειψη να διασφαλίσει και στον αιτητή ίση μεταχείριση, που θα πρέπει να κηρυχθεί άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα και πως ό,τι παραλήφθηκε θα πρέπει να διενεργηθεί."

Τα γεγονότα της υπόθεσης έχουν ως εξής:

20 Ο αιτητής αφυπηρέτησε στις 2.9.1960 από τη θέση Συνεργατικού Λειτουργού στο Τμήμα Συνεργατικής Αναπτύξεως, αφού επέλεξε δύναμει του περί Αποζημιώσεως Δικαιούχων Υπαλλήλων Νόμου του 1962 όπως αυτός τροποποιήθηκε, (Ν. 52/62), να λάβει αποζημίωση για την υπηρεσία του στο εν λόγω Τμήμα, από 1.5.1956 μέχρι
25 2.9.1960. Για την προηγούμενη του υπηρεσία στο Ταμείο Εξελέγγεως και Επιθεωρήσεως Συνεργατικών Εταιρειών έλαβε τις εισφορές εργοδότη στο Ταμείο Προνοίας.

30 Ο αιτητής με επιστολή του προς τον καθ' ου η αίτηση Διευθυντή Υπηρεσίας Δημόσιας Διοικήσεως και Προσωπικού ημερομηνίας 23.3.1993 ζήτησε όπως εφαρμοστούν στη περίπτωση του οι πρόνοιες του άρθρου 4 του περί Συντάξεων (Τροποποιητικού)(Αρ. 2) Νόμου του 1992 (Ν.112(1)/92), με το οποίο προστέθηκε νέο άρθρο 7Δ στο βασικό περί Συντάξεων Νόμο (ο Νόμος). Ο Ν.112(1)/92 δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 31.12.1992.
35

Η σχετική επιστολή έχει ως εξής:

40 "Κύριε

Ο Περί Συντάξεων (Τροποποιητικός)(Αρ.2) Νόμος του 1992 (Ν.112(1)/92)
Υπηρεσία μου ως Επιθεωρητής Συνεργατικών Εταιρειών στο Ταμείο Εξελέγγεως και Επιθεωρήσεως

- Αναφέρομαι στον πιο πάνω Νόμο, ως και στην Εγκύκλιο σας αρ. 1008 και ημερ. 5.2.93 και σας πληροφορώ ότι είμαι ενδιαφερόμενος αφυπηρητήσας από το Τμήμα Συνεργατικής Αναπτύξεως την 6.11.60 από τη θέση του Συνεργατικού Λειτουργού. 5
2. Είχα διοριστεί στο εν λόγω Τμήμα ως Επιθεωρητής Συνεργατικών Εταιρειών στο Ταμείο Εξελέγξεως και Επιθεωρήσεως στις 1.4.47. Ακολούθως πήρα διορισμό ως Βοηθός Συνεργατικός Λειτουργός από 1.5.1956 (θέση μόνιμη και συντάξιμη), και ως Συνεργατικός Λειτουργός από 1.4.57. 10
3. Ως γνωστόν, με την εγκαθίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας, το Τμήμα Συνεργατικής Αναπτύξεως είχε υποχθεί στην Ελληνική Κοινοτική Συνέλευση και βάσει του νόμου 52/62 υποχρεωτικά συνταξιοδοτήθηκαν στις 6.11.1960 επιλέγοντας GRATUITY. Κατά τον υπολογισμό όμως του εν λόγω GRATUITY δεν λήφθηκε υπόψη η υπηρεσία μου ως επιθεωρητής Συνεργατικών Εταιρειών στο Ταμείο Εξελέγξεως και Επιθεωρήσεως. 15
4. Βάσει του πιο πάνω τροποποιητικού Νόμου περί Συντάξεων, θεωρώ ότι δικαιούμαι την υπηρεσίαν μου ως επιθεωρητής Συνεργατικών Εταιρειών ήτοι από 1.4.47 - 30.4.56 και παρακαλώ όπως, 20
- α) μου παραχωρηθεί σύνταξις υπολογίζοντας όλην μου την υπηρεσίαν από 1.4.47-6.11.60, με υποχρέωσίν μου να επιστρέψω το GRATUITY £1090.91 και το Ταμείον Προνοίας £133.99 που επήρα από τες Εισφορές του εργοδότη μου συν τόκους είτε 30
- β) να μου παραχωρηθή σύνταξις διά τα έτη 1.4.47-30.4.56, με υποχρέωσίν μου να επιστρέψω το Ταμείον Προνοίας £133.99 που επήρα από τες εισφορές του εργοδότη μου συν τόκους είτε 35
- γ) μου παραχωρηθεί GRATUITY για την υπηρεσίαν μου από 1.4.47-30.4.56.
- Περιττόν να πω ότι η σειρά επιλογής μου είναι όπως ανωτέρω εκτίθεται. 40
5. Επισυνάπτονται τα ακόλουθα αποδεικτικά/επιστολές οι οποίες σχετίζονται με την όλη υπηρεσία μου στο Ταμείο Εξε-

λέξεως και Επιθεωρήσεως και στο Τμήμα Συνεργατικής
Αναπτύξεως,

.....
.....”

5

Η απάντηση του καθ'ου η αίτηση που στάλθηκε στον αιτητή στις 30.6.93 και που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής είναι η ακόλουθη:

10

“Αγ. Κύριε,

15

Έχω οδηγίες ν' αναφερθώ στην επιστολή σας με ημερ. 23.3.1993, με την οποία ζητάτε να εφαρμοστούν στην περίπτωση σας οι πρόνοιες του άρθρου 7Δ του περί Συντάξεων Νόμου, που εκτίθενται στο άρθρο 4 του περί Συντάξεων (Τροποποιητικού)(Αρ. 2) Νόμου του 1992, ώστε να ληφθεί υπόψη για σκοπούς ωφελημάτων αφυπηρέτησης η προϋπηρεσία σας στο Ταμείο Εξελέξεως και Επιθεωρήσεως Συνεργατικών Εταιρειών.

20

2. Λυπούμαι να σας πληροφορήσω ότι οι πρόνοιες του άρθρου 7Δ του πιο πάνω Νόμου δεν μπορούν να εφαρμοστούν στην περίπτωση σας γιατί εσείς επιλέξατε να λάβετε αποζημίωση δυνάμει της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 4 του περί Αποζημιώσεως Δικαιούχων Υπαλλήλων Νόμου αρ. 52/62 και κατά συνέπεια δεν λαμβάνετε μηνιαία σύνταξη. Το εδάφιο (3) του άρθρου 7Δ προβλέπει ότι οι διατάξεις του άρθρου 7Δ εφαρμόζονται και στην περίπτωση δημόσιου υπαλλήλου που αφυπηρέτησε πριν από τις 31.12.1992, στην περίπτωση όμως αυτή αναθεωρείται μόνο η ετήσια σύνταξη του από την 1.1.1993.

25

30

Με τιμή

.....

για Διευθυντή

Υπηρεσίας Δημόσιας Διοικήσεως
και Προσωπικού.”

35

Οι λόγοι για ακύρωση που προβλήθηκαν από τον δικηγόρο του αιτητή είναι οι ακόλουθοι:

40

(1) Εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 7Δ του Νόμου που συνιστά παράβαση Νόμου και νομική πλάνη. Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίζεται ότι συνέτρεχαν όλες οι προϋποθέσεις που θέτει το πιο πάνω άρθρο και ως εκ τούτου ο καθ' ου η αίτηση Διευθυντής είχε υποχρέωση να αποδεχτεί το αίτημα - ήταν δηλαδή

κατά τον κ. Αγγελίδη, θέμα δέσμιας και όχι διακριτικής ενέργειας.

(2) Η ενέργεια του καθ' ου η αίτηση να μην αποδεχθεί το αίτημα αντίκειται στο Άρθρο 28 του Συντάγματος. 5

(3) Η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται αιτιολογίας. Επιπρόσθετα, η επιστολή ημερ. 30.6.93 είναι η κοινοποίηση μιας απόφασης, και είναι άγνωστο από ποιον πάρθηκε η απόφαση και αν διεξάχθηκε καθόλου έρευνα. 10

Η όλη υπόθεση περιστρέφεται κατά την άποψή μου γύρω από την ερμηνεία του άρθρου 7Δ του περί Συντάξεων Νόμου και για το λόγο αυτό θεωρώ χρήσιμη την παράθεση ολόκληρου του άρθρου. 15

“7Δ-(1) Εάν υπάλληλος, ο οποίος διορίστηκε ή ήθελε διοριστεί στη δημόσια υπηρεσία πριν ή μετά την έναρξη ισχύος του περί Συντάξεων (Τροποποιητικού)(Αρ. 2) Νόμου του 1992, είχε ή έχει προϋπηρεσία σε οργανισμό, η προϋπηρεσία αυτή λογίζεται ως συντάξιμη υπηρεσία για τον καθορισμό του μήκους υπηρεσίας που του δίδει δικαίωμα σε ωφελήματα και για τον υπολογισμό των ωφελημάτων ακυπηρέτησης που θα δικαιούται να λάβει από την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας με βάση τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, είτε ο διορισμός του στη δημόσια υπηρεσία έγινε ή ήθελε γίνει αμέσως είτε μετά από διακοπή. Ο οργανισμός καταβάλλει στην Κυβέρνηση της Δημοκρατίας κατά την αποχώρηση του υπαλλήλου από τον οργανισμό ή μετά την έναρξη της ισχύος του περί Συντάξεων (Τροποποιητικού)(Αρ. 2) Νόμου του 1992 εφάπαξ ποσό ίσο με το ένα δωδέκατο των μηνιαίων συντάξιμων απολαβών του για κάθε συμπληρωμένο μήνα συντάξιμης υπηρεσίας στον οργανισμό, καθώς και το διπλάσιο τυχόν εισφορών που κατέβαλε ο υπάλληλος για τη μεταβίβαση της σύνταξης στη χήρα και τα τέκνα του, μαζί με τόκο πάνω σε όλα τα ποσά από την ημέρα της αποχώρησης μέχρι την ημέρα της καταβολής προς τέτοιο επιτόκιο όσο καθορίζει εκάστοτε ο Υπουργός Οικονομικών με βάση το εδάφιο (4) του άρθρου 30: 20 25 30 35

Νοείται ότι αν στον υπάλληλο καταβλήθηκε από τον οργανισμό οποιοδήποτε ωφέλημα υπό μορφή φιλοδωρήματος ή εισφορών εργοδότη σε Ταμείο Προνοίας, οι διατάξεις του παρόντος εδαφίου εφαρμόζονται μόνον αν ο υπάλληλος εκλέξει να καταβάλει στην Κυβέρνηση το ωφέλημα αυτό με τόκο όπως αναφέρεται στο παρόν εδάφιο, οπότε ο οργανισμός δεν υποχρεούται στην καταβολή του εφάπαξ ποσού που αναφέρεται στο εδάφιο αυτό. 40

(2) Στο παρόν άρθρο ο όρος “οργανισμός” σημαίνει οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο δημόσιου δικαίου ή άλλο οργανισμό δημόσιου δικαίου άνευ νομικής προσωπικότητας, που ιδρύθηκε προς το δημόσιο συμφέρον με ειδικό νόμο, του οποίου τα κεφάλαια είτε παρέχονται είτε είναι εγγυημένα από τη Δημοκρατία και οποιαδήποτε αρχή τοπικής διοίκησης καθώς και το Ταμείο Εξελέγγεως και Επιθεωρήσεως Συνεργατικών Εταιρειών.

(3) Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και στις πιο κάτω περιπτώσεις:

(α) Δημόσιου υπαλλήλου ο οποίος, ενώ εργοδοτείτο από τις Κυπριακές Αερογραμμές με σύμβαση απασχόλησης, εργάστηκε ως μηχανικός αεροσκαφών στην Αστυνομία και στην Εθνική Φρουρά:

(β) δημόσιου υπαλλήλου ο οποίος αφυπηρέτησε πριν από την ημερομηνία δημοσίευσης του περί Συντάξεων (Τροποποιητικού)(Αρ. 2) Νόμου του 1992, στην περίπτωση όμως αυτή αναθεωρείται μόνο η ετήσια σύνταξή του από την πρώτη του μήνα που ακολουθεί την ημερομηνία αυτή.”

Από τη μελέτη του πιο πάνω άρθρου έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι αυτό δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής στην περίπτωση του αιτητή γιατί αυτός κατά την άποψή μου δεν πληρεί τις προϋποθέσεις που τίθενται σ’ αυτό.

Το άρθρο εφαρμόζεται στις περιπτώσεις υπαλλήλων οι οποίοι έχουν διοριστεί ή θα διοριστούν στη δημόσια υπηρεσία της Δημοκρατίας. Ο αιτητής είχε διακόψει κάθε σχέση με τη δημόσια υπηρεσία από το 1960 όταν επέλεξε να αφυπηρετήσει και να λάβει τα ωφελήματα που του διασφάλισε το Άρθρο 192(3) του Συντάγματος και ο Ν. 52/62.

Το Άρθρο 192(3) προνοεί ότι αν υπάλληλος που υπηρετούσε στη δημόσια υπηρεσία της κυβέρνησης της Αποικίας της Κύπρου πριν την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος, δεν διοριστεί στην δημόσια υπηρεσία της Δημοκρατίας, “δικαιούται, διατηρουμένων των ισχυόντων περί αυτού όρων υπηρεσίας, να τύχει δικαίας αποζημιώσεως ή συντάξεως βάσει των περί συντάξεως εν περιπτώσει καταργήσεως της θέσεως ή αξιώματος διατάξεων, επιλεγόμενης της επωφελεστεράς μεταξύ των δύο τοιούτων και καταβαλλομένης εκ του δημοσίου ταμείου της Δημοκρατίας.”

Το Άρθρο 192(4) δίδει το δικαίωμα στους πριν την 16.8.60 υπηρετούντες δημόσιους υπαλλήλους αν επιθυμούν να παραιτηθούν των δικαιωμάτων που τους εξασφαλίζει η παράγραφος (3) του Άρθρου 192 (πιο πάνω) και να επιλέξουν υπηρεσίαν "υπαγομένην εις Κοινοτικήν Συνέλευσιν".

5

Οι πρόνοιες του Άρθρου 192(3) του Συντάγματος έχουν ενσωματωθεί στο Νόμο 52/62, το άρθρο 4 του οποίου προνοεί:

"4.-(1) Ο δικαιούχος συντάξιμος υπάλληλος επί τη αφυπηρητήσει αυτού συμφώνως ταις διατάξεσι του άρθρου 3, δικαιούται να λάβη, κατόπιν επιλογής ασκουμένης υπ' αυτού εν τω τύπω τω εκτεθειμένω εν τω Πρώτω Παραρτήματι, και αποστελλομένης προς τον Υπουργόν εντός περιόδου εννέα μηνών από της ημερομηνίας της εκδόσεως του παρόντος Νόμου, διά δημοσιεύσεως αυτού εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας, είτε -

10

15

(α) σύνταξιν βάσει των περί συντάξεως εν περιπτώσει καταργήσεως θέσεως ή αξιώματος διατάξεων· είτε

20

(β) αποζημίωσιν υπό μορφήν προσθέτου χορηγήματος, ίσου προς το ποσόν της ετησίας συντάξεως εις ην θα εδικαιούτο την ημερομηνίαν αφυπηρητήσεως, δυνάμει του περί Συντάξεων Νόμου ως ούτος τροποποιείται υπό του παρόντος Νόμου, πολλαπλασιαζομένου επί τον συντελεστήν τον εκτεθειμένον εν τω Δευτέρω Παραρτήματι του παρόντος Νόμου, όστις αντιστοιχεί προς τα συμπεπληρωμένα έτη της ηλικίας αυτού κατά την ημερομηνίαν αφυπηρητήσεως.

25

30

(3) Ο δικαιούχος υπάλληλος του Ταμείου Προνοίας επί τη αφυπηρητήσει αυτού συμφώνως ταις διατάξεσι του άρθρου 3, δικαιούται να λάβη αποζημίωσιν υπό μορφήν προσθέτου χορηγήματος ίσου προς 12 και ήμισυ επί τοις εκατόν επί του βασικού ετησίου αυτού μισθού ως ήτο ούτος την ημερομηνίαν αφυπηρητήσεως δι' έκαστον συμπεπληρωμένον έτος υπηρεσίας από του διορισμού αυτού εις θέσιν ή αξίωμα του Ταμείου Προνοίας:

35

40

Ο αιτητής στην προκειμένη περίπτωση επέλεξε να πάρει τα δικαιώματα που του διασφάλισε η παράγραφος (3) του Άρθρου 192

του Συντάγματος και που ενσωματώθηκαν στο άρθρο 4 του Ν. 52/62 και δεν επέλεξε υπηρεσίαν που υπάγεται σε Κοινοτική Συνέλευση.

5 Κατά συνέπεια, ο αιτητής για την υπηρεσία του στο Ταμείο Εξελέγγεως και Επιθεωρήσεως Συνεργατικών Εταιρειών έλαβε τις εισφορές εργοδότη στο Ταμείο Προνοίας και για την υπηρεσία του στο Τμήμα Συνεργατικής Ανάπτυξης από 1.5.56-2.9.60 επέλεξε να λάβει αποζημίωση δυνάμει του άρθρου 4(1)(β) του Ν. 52/62 (πιο πάνω). Με την αποδοχή των πιο πάνω ωφελημάτων τετρατίστηρε και 10 η οποιαδήποτε σχέση του αιτητή με τη δημόσια υπηρεσία.

Το άρθρο 7Δ(1) του Νόμου κατά την άποψή μου αναφέρεται σαφώς σε υπάλληλο ο οποίος διορίστηκε στη δημόσια υπηρεσία της 15 Δημοκρατίας και ο οποίος είχε προϋπηρεσία σε οργανισμό όπως η έννοια του όρου αυτού επεξηγείται στο εδάφιο (2) του άρθρου 7Δ. Ο αιτητής μετά τη διακοπή της υπαλληλικής σχέσης που είχε με τη δημόσια υπηρεσία της κυβέρνησης της αποικιοκρατίας το 1960, δεν έχει διοριστεί στη δημόσια υπηρεσία της Δημοκρατίας, άρα η οποιαδήποτε προϋπηρεσία του στο Ταμείο Εξελέγγεως και Επιθεωρήσεως 20 Συνεργατικών Εταιρειών και στο Τμήμα Συνεργατικής Ανάπτυξης δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό των ωφελημάτων αφυπηρέτησης που θα edικαιούτο να πάρει από την κυβέρνηση της Δημοκρατίας κατά την αφυπηρέτησή του ως δημόσιος υπάλληλος. Στην περίπτωση του αιτητή εφόσον το στοιχείο του διορισμού 25 στη δημόσια υπηρεσία της Δημοκρατίας ελλείπει, δεν μπορούν να εφαρμοστούν οι πρόνοιες του άρθρου 7Δ του Νόμου.

Κατ' επέκταση το κατά πόσο ο αιτητής είναι έτοιμος να επιστρέψει τα ωφελήματα που πήρε το 1960 (δες επιφύλαξη του άρθρου 7Δ(1)) όπως εισηγήθηκε ο δικηγόρος του, είναι άσχετο. Επίσης 30 δεν βοηθά τον αιτητή η επίκληση του εδαφίου (2) που προνοεί ότι στον ορισμό του όρου "οργανισμός" συμπεριλαμβάνεται και το Ταμείο Εξελέγγεως και Επιθεωρήσεως Συνεργατικών Εταιρειών, γιατί μόνο αν πληρούσε τις προϋποθέσεις του εδαφίου (1) θα ετίθετο 35 θέμα εφαρμογής του εδαφίου (2).

Όσον αφορά το θέμα της αιτιολογίας έχοντας υπόψη το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης απόφασης βρίσκω ότι αυτή είναι αιτιολογημένη. 40

Η αιτιολογία όμως που δόθηκε από τον καθ' ου για την απόρριψη του αιτήματος του αιτητή είναι ότι αυτός επέλεξε να λάβει αποζημίωση με βάση το άρθρο 4(1)(β) του Ν. 52/62 και κατά συνέπεια δεν λαμβάνει μηνιαία σύνταξη. Ο καθ' ου η αίτηση με άλλα λόγια ει-

σηγείται πως αν ο αιτητής επέλεγε την καταβολή σ' αυτόν σύνταξης (άρθρο 4(1)(α)), αντί αποζημίωσης, το αίτημά του θα ικανοποιείτο. Διαφωνώ με την πιο πάνω θέση. Ο λόγος για τον οποίο ο αιτητής δεν μπορεί να επικαλεστεί τις πρόνοιες του άρθρου 7Δ(1) όπως πιο πάνω εξηγώ είναι επειδή δεν έχει διοριστεί ως δημόσιος υπάλληλος στην κυβέρνηση της Δημοκρατίας και το κατά πόσο κατά την αφυπηρέτησή του επέλεξε την αποζημίωση αντί τη σύνταξη είναι κατά τη γνώμη μου άσχετο. Με την καταβολή είτε αποζημίωσης είτε σύνταξης με βάση τις πρόνοιες του Ν. 52/62, η Δημοκρατία απαλλάσσεται από οποιαδήποτε περαιτέρω υποχρέωση έναντι υπαλλήλου ο οποίος απώλεσε το αξίωμά του λόγω καταργήσεως θέσης.

Το γεγονός ότι δόθηκε λανθασμένη αιτιολογία δεν οδηγεί την επίδικη απόφαση αυτόματα σε ακύρωση. Έχει γίνει δεκτό ότι εσφαλμένη νομική αιτιολογία δεν οδηγεί σε ακύρωση της πράξης αν η πράξη μπορεί να έχει άλλο νομικό έρεισμα. (Βλ. *Costas G. Pikis v. Republic (Minister of Interior and Another)* (1967) 3 C.L.R. 562, pp.574-576 και απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Στέλλα Θεοδοουλίδου κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2605. Στην *Costas G. Pikis* (πιο πάνω) στη σελ. 575 ειπώθηκε:

“Even if an act or decision could not be validly based on the reasons of law actually given in support thereof, but it is nevertheless valid in law for some other reason, the relevant Administrative law jurisprudence has gone so far as to lay down that such act or decision should be judicially upheld.”

Με βάση τα πιο πάνω καταλήγω στο συμπέρασμα ότι ο αιτητής δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις του σχετικού άρθρου του Νόμου και κατά συνέπεια ο πρώτος λόγος για ακύρωση απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Το πιο πάνω συμπέρασμα καθιστά άνευ αντικειμένου το δεύτερο λόγο για ακύρωση και που αφορά την παραβίαση του Αρθρου 28 του Συντάγματος. Αιτητής ο οποίος δεν πληρεί τις προϋποθέσεις του Νόμου δεν μπορεί να επικαλείται άνιση μεταχείριση.

Αβάσιμο θεωρώ και τον τρίτο λόγο για ακύρωση. Η υπόθεση *Άννα Παναγιώτου ν. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 399 την οποία επικαλέστηκε ο δικηγόρος του αιτητή διαφοροποιείται από την παρούσα λόγω των ιδιαίτερων της περιστατικών. Στην υπόθεση εκείνη η αίτηση για παραχώρηση κατοικίας στο νέο χωριό Αλασσα, απορρίφθηκε επειδή δεν καλύπτετο από τα “υφιστάμενα σχετικά κριτήρια παραχώρησης κατοικιών”. Τα κριτήρια αυτά δεν αποκα-

λύπτονταν, και πουθενά δεν αναφέρονταν τα συγκεκριμένα στοιχεία στα οποία η διοίκηση στήριξε την απόφασή της.

- 5 Στην προκειμένη περίπτωση ο λόγος για τον οποίο το αίτημα του αιτητή δεν μπορεί να ικανοποιηθεί είναι η μη ικανοποίηση εκ μέρους του των προνοιών του σχετικού άρθρου του Νόμου. Η απόφαση που κοινοποιήθηκε στον αιτητή ήταν η απόφαση του καθ' ου η αίτηση και ούτε τίθεται θέμα μη διεξαγωγής δέουσας έρευνας εφόσον με βάση τα στοιχεία που ο αιτητής εφοδίασε τον καθ' ου η αίτηση ήταν δυνατό να διαπιστωθεί κατά πόσο αυτός πληρούσε ή όχι τις προϋποθέσεις του Νόμου.
- 10

- 15 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Δεν γίνεται διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.